

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIĘBIORCZASCI I ADMINISTRACJI W LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ.
М.Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАІ»

*Світлій пам'яті нашого друга та колеги
Сергія Харлампійовича Яворського
присвячується*

МАТЕРІАЛИ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО–ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»
21-23 червня 2017 року, м. Одеса**

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві, державі та економіці. Окремо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася осторонь й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України;

Прилуцька А.Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»;

Гладка Т.І. - кандидат наук з державного управління, викладач кафедри філософії і суспільних наук, Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава);

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України;

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії;

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моїсеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету;

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

Актуальні питання державно–правового розвитку України:
Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої світлій пам'яті нашого друга та колеги Сергія Харлампійовича Яворського (21-23 червня 2017 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2017. – 148 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Реформування освіти в Україні в контексті реалізації євроінтеграційного напрямку.....6

СЕКЦІЯ 1 «НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

Букач В.М. Правова культура.....10

Латишева В.В. Аналіз законодавчих новацій щодо регулювання діяльності органів державної виконавчої служби України.....12

Львова Є.О. До питання про сучасні тенденції та межі реконструкції конституційних принципів.....15

Чістякова І.М. Інститут поліцейського омбудсмену в Україні.....17

Шевченко Б.Г. Правова освіченість та сучасна студентська молодь України.....20

СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»

Бачинська К.В. Державна власність в руслі конституційного процесу...21

Гладка Т.І. Розвиток галузі охорони здоров'я України в умовах децентралізації влади.....23

Зембровські Т. Польський досвід регулювання ринку сільськогосподарських земель очима українських науковців.....27

Марущак В.П. Державне управління – генератор розвитку соціально-економічних процесів.....31

Оганісян М.С. Подолання корупції в Україні: міф чи реальність?.....35

Чабанова К.І. Аспекти впровадження реформ в контексті Угоди про асоціацію Україна-ЄС.....37

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА І СОЦІАЛЬНА СФЕРА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ»

Бабіна В.О. Значення гуманітарних дисциплін у процесі виховання патріотизму у студентської молоді.....40

Карагяур В.І. Спілкування як механізм соціальної взаємодії.....43

Кривдіна І.Б. Роль Організації Об'єднаних Націй у вирішенні проблем внутрішньо переміщених осіб в Україні.....47

Кутузова Н.Г., Кязимова Г.Х. К вопросу о воспитании патриотизма в условиях вступления Украины в ЕС.....52

Марахина Е.Л. Феномен «соціального безум'я» в українському обществі.....	54
Овчаренко Т.Д. Патріотичне виховання студентів – найважливіший напрямок виховної роботи в сучасних умовах.....	56
Прилуцька А.Є. Університетська наука та її роль у формуванні аксіосфери сучасного українського суспільства.....	59
Татакі Д.Д. До питання про шляхи реформування пенсійної системи України.....	62

СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СВІТІ, УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ, ДЕРЖАВІ ТА ЕКОНОМІЦІ»

Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Екологічна глобалізація та світоглядна культура.....	66
Іващенко А.Г. Проблеми банківського кредитування малих та середніх підприємств України.....	68
Кучерук М.С. Проголошення Незалежності, «Помаранчева» революція, Революція Гідності: ланки одного ланцюга?.....	72
Піча В.М. Україна в просторі сучасного європейського співтовариства.....	75

СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ»

Грушицька І.Б., Ляшенко Д.О. Розвиток та трансформація партійної системи в Україні.....	77
Пелевин Е.Ю., Мамонтова Э.В. Место и роль историко-архитектурного наследия в формировании концептуальных основ государственной политики памяти.....	80
Шановська О.А. Політико-культурна зумовленість сучасних транзитологічних проблем: вплив інтегруючого чинника на стан політичної системи в Україні.....	83

СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»

Агафонова Є.О. Стереотипи про Україну в сприйнятті європейських країн.....	86
Бандус В.О. Діяльність В.О. Добровольського на посаді завідуючого кафедрою «деталі машин» ОПІ (1923-1941 рр.).....	89
Воробйова Г.В. Материнська відзнака	91

Грицюта О.О. Внесок Київського відділення Російського Технічного Товариства у розвиток технічної освіти.....	94
Зазимко Н.С. Отказ от вредных привычек как фактор здорового образа жизни.....	97
Іваніченко Л.М. На шляху до свободи: боротьба Н. Махна проти комуністично-більшовицьких «визволителів».....	100
Корнієнко К.В. Еволюція політичних поглядів Д. Дорошенка.....	105
Моїсеєва Т.М. Єврейські богадільні у дожовтневий час (статутні принципи діяльності).....	107
Нестеренко О.П. Історія берестяного промислу в Україні.....	109
Ницевич А.Д. Проблемы экологии городского автомобильного транспорта.....	113
Петелкакі В.Ф., Петелкакі В.В., Чередніченко Т.М. Плавання як елемент професійно-прикладної фізичної підготовки.....	117
Федорова А.И. Старообрядцы-поповцы г. Одессы в начале XX в.....	119

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Білоусов О.С. Міжнародне політико-правове співробітництво у подоланні «цифрової нерівності».....	122
Василенко О.П., Нірян О.П. Нормативно-правові аспекти електронного документообігу в Україні.....	126
Гибински Л. Опыт Болгарии в построении электронного управления...128	
Кубко В.П. Організаційне забезпечення комунікативної стратегії туристичної компанії.....	131
Кубко В.П., Компанієць І.І. Застосування консалтинговими службами сучасних методик для пошуку раціональних рішень проблем підприємства.....	134
Мельник О.В. Вплив міфології Радянського Союзу на інформаційну політику України (2014-2017 рр.): за матеріалами Інтернет-ресурсів.....	136
Онуфрієнко Л.В. Документування господарської діяльності підприємства харчової промисловості ТОВ «Групи компаній «Содружество».....	139
Спрінсян В.Г. Понятійний апарат документаційного менеджменту.....	140
Сторчак Д.В. Документаційне забезпечення навчально-методичної діяльності кафедри як структурного підрозділу ВНЗ.....	144
Татакі О.О., Московська Ю.А. Бізнес-план як необхідний аналітичний документ започаткування власної справи.....	145

плисти, не використовуючи додаткової плавучості, у середньому складає 9 кг. З важкими предметами легше плисти, прикріпивши їх до паска так, щоб вони повністю знаходилися під водою. Якщо важливо не замочити предмет, що транспортується, то його для збереження доцільніше всього тримати в руках, а плисти на спині за допомогою одних ніг.

Освоєння прийомів *порятунку потопаючих або поранених* і надання їм першої допомоги проводиться в парах. Спочатку прийоми вивчаються на суші, потім – у воді (стоячи на дні на мілині), а потім – на глибокому місці. Закінчується оволодіння прийомами ситуаційної гри, у якій моделюється й програється ситуація допомоги потопачому у воді й на суші.

Література:

1. Профессиональная и военно-прикладная физическая подготовка на основе экстремальных видов спорта: Моногр., г. Екатеринбург, Гуманит. ун-т, 2013 г. – 392 с.
2. Раевский Р.Т., С.М. Канишевский. Профессионально-прикладная физическая подготовка студентов высших учебных заведений: учеб.-справ. пособие. – О.: Наука и техника, 2010. – 380 с.
3. Раевский Р.Т., Петелкаки В.Ф. Плавание: Учеб. пособие для студентов нефизкультурных вузов. – Одесса: Наука и техника, 2005. – 326 с.

Федорова А.И.

к. и. н., доцент, кафедра истории и этнографии Украины,
Одесский национальный политехнический университет
(Одесса, Украина)

СТАРООБРЯДЦЫ-ПОПОВЦЫ Г. ОДЕССЫ В НАЧАЛЕ XX В.

В современной исторической науке особое внимание уделяется микроистории. В этом плане представляется интересным освещение деятельности отдельных старообрядческих общин, их священников. В старообрядческой историографии эта проблема находится в процессе разработки, а некоторые отображенные аспекты требуют уточнений. Такая ситуация сложилась и со старообрядцами-поповцами г. Одессы.

Так, А. Пригарин указывает: *«В конце XIX века у одесских староверов, приемлющих священство «Белокриницкого рукоположения», появился свой священник — о. Петр (Матасов)... На место о. Петра заступил в 1905 году о. Стефан (Кравцов), окормлявший общину до 1920 года»* [2]. Эта же информация подается и на сайте «Старообрядчество Украины» в разделе «Общины Украины» [1]. Документы фонда Канцелярии архиепископа Московского и всея Руси Российского государственного архива древних актов [3; 4; 5] дают возможность

уточнить эти данные. Прежде всего, благодаря этим документам, мы можем констатировать, что Петр Иванович Матасов и Стефан Киприанович Кравцов служили в Одессе одновременно, а не последовательно.

В последней трети XIX — начале XX в. в среде старообрядцев-поповцев не было единства. После появления в 1862 г. «Окружного послания» старообрядцы разделились на окружников и неокружников, в т.ч. и одесские.

В 1905 г., который известный старообрядческий апологет Ф.Е. Мельников назвал началом «золотого века старообрядчества», началось активное строительство и обустройство старообрядческих церквей. В Одессе в этом году купец 2-й гильдии Дмитрий Кириллович Ларионов, владелец мельницы и макаронной фабрики, обустроивает церковь на втором этаже собственного дома по ул. Успенской, 121. Под храм купец выделил 6 квартир, а две квартиры оставил священнику и дьяку (все эти квартиры приносили ему в год доход 1000 рублей, на сооружение церкви предполагал потратить не менее 2000 рублей) [5, л. 23 об.].

Этот храм был освящен во имя Святого Николы Чудотворца. Туда в конце 1905 г. архиепископом Иоанном (Картушиным) и был направлен протоиерей Петр Матасов. Это был окружнический приход и строители храма прилагали все усилия, чтобы он был не хуже чем неокружнический.

9 января 1906 г. Д.К. Ларионов, строитель храма, и его помощники П.М. Санютин и И.Н. Цепов уведомили архиепископа Иоанна: *«присланный Вами священник о. Петр Матасов служит очень хорошо и великолепно»*, но в церкви нет *«хорошего пения, да и петь-то некому, если и есть какие певчие, да и те поют по-неокружнически и по-безпоповски»*; просили известных меценатов А.И. Морозова и М.С. Кузнецова оказать помощь на содержание певчих или прислать в Одессу кого-либо из своих, в чем надеялись на поддержку архиепископа [3, л.1 об. — 1а].

Также в городе существовал и неокружнический приход — церковь Покровы Пресвятой Богородицы, где служил о. Стефан Кравцов (будущий измаильский епископ и белокриницкий митрополит Силюян [6]), а старостой был влиятельный купец Варфоломей Антонович Дубинин, директор торгово-промышленной фирмы «А.К.Дубинин» [7]. В собственном доме В. Дубинина по ул. Старорезничная, 5 и размещался этот приход. С 1906 по 1910 гг. эта община сооружала новый храм на углу улиц Преображенская и Малая Арнаутская.

1-2 июня 1906 г. Первый всероссийский съезд мирян-неокружников в Москве обсуждал проект о примирении с окружниками. 5 июня на Рогожском кладбище был подписан акт о примирении: со стороны неокружников его подписал и одесский иерей Стефан Кравцов. Однако полного примирения не удалось достичь. 9 апреля 1907 г. в Бендерах было подписано очередное примирение, которое подписали также епископ

Балтский и Одесский Кирилл, одесский священник Стефан Кравцов и диакон Федор Гусяков, а также депутаты г. Одессы В. Дубинин, Н. Тюрин, П. Кондрашов.

После подписания в 1906 г. акта о примирении Петр Матасов, видимо, некомфортно себя почувствовал в Одессе, неоднократно задумывался о смене места служения: например, просился на Рогожское кладбище [4, л. 47 об.; 5, л. 10 об. — 2], но получал отказ; его посещала мысль: «*может быть я буду здесь лишним*» [3, л.27]. Прихожане храма — Д.К. Ларионов, П.М. Санютин, П.Л. Гладков, И.Н. Цепов, А.Ф. Давидов, П.М. Поддерегин, П. Привалов, Ф.М.Сипаткин, И.С. Ивлев преподнесли о. Петру в подарок крест: «*Мы нижеподписавшиеся прихожане вверенного Вам храма высоко ценим Ваши заботы, труды и попечения, с наслаждением слушаем Ваши поучения. С благоговением взираем на Ваше великолепное священнослужение. С радостью смотрим на Ваши тактические поступки, которыми Вы расположили тех, кои прежде ратовали против нас, а своим смирением Вы победили* (подчеркнуто мною — А.Ф.).

В ознаменование нашего к Вам уважения мы грешнии просим Ваше благословение принять от нас в день Вашего Ангела святой крест для ношения на персах и молим Бога да будет оное знамение победы на преумножение церкви христовой на славу нам и на страх врагам» [3, л. 28]. Таким образом, прихожане отмечали великую заслугу о. Петра в деле примирения. Однако объединенное общество было против ношения П. Матасовым преподнесенного креста, чем он был огорчен и просил архиепископа Иоанна разрешить спор.

П. Матасов был очень инициативным. Так, он в мае 1908 г. предлагает архиепископу обустроить в Иерусалиме собственную старообрядческую церковь с убежищем, если не с монастырем, поскольку в последнее время возросло туда паломничество старообрядцев. На что получен ответ: «Иметь церковь желательно, но нужны большие средства, которые в настоящее время нужны на постройку храмов у себя — в России» [4, л. 31 об. — 34]. В первой половине лета 1908 г. он совершил поездку в Крым к старообрядцам — посетил Севастополь, Ялту, Керчь, предлагал назначить в этот регион священника [4, л. 40-41].

12 июня 1909 г. епископ Балтский и Одесский Кирилл переводит Петра Матасова в Херсон в храм Введения Пресвятыя Богородицы к более состоятельным купцам братьям Тропиным. О. Петр заступил место ранее проживавшего там о. Саввы, а на его место Д.К. Ларионов выписал из Жуковцов (предполагаем Винницкой обл.) о. Иоанникия [5, л. 22 — 22 об.].

Таким образом, в начале XX в. существовало два прихода старообрядцев-поповцев в Одессе. В окружническом приходе служил о. Петр (Матасов) с 1905 года, а не до 1905 г., как считалось ранее.

Одновременно в неокружническом служил о. Стефан (Кравцов). В 1906 г. окружники и неокружники Одессы примирились, хотя проблем в связи с этим не убавилось.

Литература:

1. Общины Украины. История общины. Одесса. [Электронный ресурс.]
— Режим доступа:
<https://sites.google.com/site/staroobradcestvo/church/odessa-1-4>
2. Пригарин А.А. Старообрядцы в Одессе: забытые факты истории // Старообрядчество Украины и России: прошлое и современность. — К., 2004. — С.21-29.
3. Российский государственный архив древних актов. — Ф. 1475. — Д. 240.
4. Там же. — Д. 250.
5. Там же. — Д. 251.
6. Федорова А.И. Избрание и посвящение измаильского епископа Силуана в сан митрополита // Старообрядчество: история, культура, современность. — Великий Новгород, 2010. — С. 167-175.
7. Федорова А.И. Одеські купці-старообрядці (кінець ХІХ — початок ХХ ст.) // Інтелігенція і влада. Серія: Історія. — Вип. 34. — Одеса: Астропринт, 2016. — С. 72-87.

СЕКЦІЯ 7

ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Білоусов О.С.

д. п. н., професор, кафедра правознавства,
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

МІЖНАРОДНЕ ПОЛІТИКО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПОДОЛАННІ «ЦИФРОВОЇ НЕРІВНОСТІ»

В умовах глобалізаційних процесів у світі особливо гостро постала і потребує негайного реагування та обставина, що зберігається та навіть збільшується значний інформаційно-технологічний розрив між країнами Заходу й іншим світом. Цей феномен останніми роками визначають зазвичай як «цифрову нерівність».

Показово, що на цю обставину, як на суттєвий фактор гальмування глобальних інтеграційних процесів, світове товариство звертало увагу ще на початку 80-х років ХХ ст. Так, наприклад, Генеральна конференція ЮНЕСКО, що відбулась у жовтні 1980 р., ухвалила резолюцію, на основі